

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ**

Федас Олена Миколаївна

УДК 811.111'37:821.111-312.2](73)=11

**Специфіка вербалізації колоронімів у жанрі «хоррор» (на матеріалі
романів Стівена Кінга та Діна Кунца)**

035- Філологія
035.04 Германські мови та
літератури (переклад включно) - англійська

Автореферат
магістерської роботи на здобуття
ступеня магістра філології

Миколаїв – 2020

Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Робота виконана на кафедрі англійської філології Чорноморського національного університету імені Петра Могили.

**Науковий
керівник:**

кандидат філологічних наук, старший викладач
ВЛАСЕНКО Інна Василівна,
кафедри англійської філології,
Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Захист відбудеться 25 лютого 2020 р. о 9⁰⁰ годині на засіданні атестаційної комісії Чорноморського національного університету імені Петра Могили (54003, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10).

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Яскраво-образна картина навколишнього світу є індивідуальною для кожної людини та створюється за допомогою колірних ознак. Кожен відтінок сприймається нашим оком особистісно, допомагає розмежовувати схожі предмети в просторі та виявити відмінні риси фізичних об'єктів у конкретній життєвій ситуації.

Репрезентантами колірної картини світу є колороніми або кольоропозначення. Мовні одиниці з образним компонентом відтінку характеризуються відповідними лексемами, що виражають ступінь прояву та інтенсивність світла, які називають конкретну ознаку предмета.

Особливо яскраво ця функція проявляється в художніх текстах, в яких читачеві необхідно не тільки декодувати інформацію з друкованого джерела, але й створити у своїй свідомості власну картину світу, яку описує конкретний письменник. Використання кольору в літературних творах є додатковим засобом репрезентації своєрідного стилю письменника, що проявляється на семантичному рівні.

Феномен кольору багатогранний, процеси сприйняття колоронімів та кольоропозначень в лінгвістиці завжди цікавили як закордонних вчених, так і українських. Дослідники звертають увагу, перш за все, на етнолінгвістичні, лінгвокультурні та індивідуально-особистісні механізми сприйняття кольору, проте вивчення функціонування колірної лексики в мові жанру «хоррор» є недостатньо проаналізованою.

Актуальність теми зумовлена популярністю жанру «хоррор» та його широким розповсюдженням не тільки в літературній сфері, а й в живописі, кіно, інформаційних технологіях тощо. Важливість дослідження поглиблюється досить специфічним авторським стилем, характерним для цього жанру, однією з особливостей якого є функціонування великої кількості колірної лексики в таких творах, та необхідністю аналізу колоронімів й вивчення принципів їх семантичної інтерпретації.

Мета дослідження полягає у виявленні груп колоронімів у жанрі «хоррор», аналізі їх семантичних, структурних та функціональних особливостей.

Досягнення поставної мети передбачає вирішення таких завдань:

- з'ясувати сутність жанру «хоррор» та його особливості;
- дослідити поняття «колороніму» та його класифікації;
- виділити колороніми з творів жанру «хоррор»;
- проаналізувати семантичні, структурні та функціональні особливості колоронімів жанру «хоррор»;
- зіставити особливості колоронімів, що функціонують в творах різних письменників.

Об'єктом дослідження є колірна лексика, представлена у творах жанру «хоррор».

Предметом дослідження є семантичні, структурні та функціональні особливості колоронімів у творах американських письменників у жанрі «хоррор».

Матеріалом дослідження слугує колірна лексика, виділена шляхом суцільної вибірки з текстів американських письменників жанру «хоррор» Стівена Кінга та Діна Кунца (3000 тисячі випадків вживання колоронімів).

У роботі використано **методи структурно-семантичного аналізу** для визначення частиномовної приналежності колоронімів та засобів їх творення; *метод контекстуального та функціонального аналізу* для визначення особливостей функціонування колоронімів в їх контекстах; *порівняльний та зіставний метод* – для визначення спільних та відмінних рис колоронімів у досліджуваних творах, а також елементи *кількісного аналізу* для передачі кількісних показників у результатах дослідження.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що вперше здійснено лексико-семантичний аналіз колоронімів у жанрі «хоррор» на матеріалі романів американських письменників Стівена Кінга та Діна Кунца.

Теоретичне значення результатів дослідження зумовлене подальшою розробкою та вивченням теорій, пов'язаних з дослідженням лінгвістики кольору в різних мовах.

Практичне значення результатів дослідження полягає в тому, що вилучені колороніми з творів жанру «хоррор» американських письменників є матеріалом для опрацювання нових теорій та методів вивчення відтінкової лексики в мовознавстві. Крім того, матеріали можуть бути використані в курсах лексикології, етнолінгвістики та лінгвокультурології.

Апробація магістерського дослідження. Основні положення магістерського дослідження були обговорені на конференції «Могилянські читання» (кафедра англійської філології, Чорноморський національний університет імені Петра Могили). Результати магістерського дослідження опубліковано в молодіжному науковому журналі «Студентські наукові студії», випуск 37 (82), 2020.

Структура та обсяг роботи. Магістерське дослідження загальним обсягом 84 сторінки (основний текст становить 75 сторінок) складається зі вступу, двох розділів із висновками до них, загальних висновків, списку використаної літератури (75 позицій) та додатків.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **Вступі** подається загальна характеристика роботи, обґрунтовується актуальність та наукова новизна обраної теми, аналізується стан її розробки, визначаються мета, завдання, об'єкт, предмет дослідження, його теоретико-методологічні засади, вказується практична цінність дослідження, містяться відомості про структуру, зміст й обсяг магістерської роботи.

Перший розділ роботи «**Колір як об'єкт лінгвістичного дослідження**» складається з п'яти підрозділів. У **підрозділі 1.1. «Дослідження кольору в різних наукових сферах»** розглядається дослідження колірної картини світу крізь призму міждисциплінарного вивчення відтінкових ознак.

Вперше проблема тлумачення кольору була проаналізована з *філософської точки зору*. Арістотель, Й. В. Гете та І. Грант одними з перших виявили вербальний вплив відтінків на настрій та відчуття людини. Філософами було доведено, що колір є невід'ємною частиною людського буття, який виступає ключовим фактором сприйняття навколишнього світу. Колір як *психологічну категорію людського мислення* вивчали В. М. Бехтерев, М. Люшер, Б. А. Базима. Дослідники розглядають колір та колірні відчуття як одну з унікальних реакцій зору та мозку на світлові частотні коливання.

Психологічне та філософське становлення кольорового сприйняття пройшло крізь призму численних досліджень. З розвитком наукової думки зацікавленість кольором не втрачала актуальності, а знайшла своє відображення в роботах символістів.

Використання кольору як особливої «мови» було важливим для багатьох *символістів, літераторів та митців*. Відомі дослідники символізму З. Мінц, А. Паейман, В. Н. Топоров відзначають, що початок ХХ століття наповнений пошуками нових способів репрезентації літературних текстів крізь призму відтінкових характеристик. Було доведено, що колір охоплює не тільки фізіологічні та психофізіологічні компоненти мови, але й керує емоційним впливом на людину через лексику.

У **підрозділі 1.2. «Поняття «колороніму» в лінгвістиці»** з'ясовуються аспекти вивчення колоронімів в межах мовознавчої науки. Основною частиною підрозділу є аналіз різних наукових точок зору щодо становлення колірної лексики як мовознавчого компонента. Були описані ключові засоби дослідження лінгвокольорової картини світу, процес становлення колірного концепту, його символічні та семантичні тлумачення в межах лінгвістики.

Ключовими теоріями дослідження кольору як лінгвістичного компоненту стали роботи англійських науковців Б. Берліна та П. Кея, які займались дослідженням етимології колірної лексики, вивчали процес виникнення та розвиток кольоропозначень в різних лінгвокультурних середовищах.

З точки зору *концептології* поняття колір досліджували З. І. Комарова, М. Б. Талапіна, Н. М. Охрицька, С. А. Аскольдов та Д. С. Лихачов. Дослідники акцентують увагу на тому, що колороніми відображують уявлення людей про навколишній світ в його розмаїтті кольорів та фарб; відтінкова лексика включає

в себе індивідуальні символічні смисли, асоціації та значення, які формуються у людей різних культур під впливом кольору.

Важливим для нас джерелом дослідження історії поняття «колоронім» є стаття Д. Н. Борисової. У своїх роботах дослідниця запропонувала п'ять етапів становлення терміну «колоронім» та довела його мовознавчу значимість.

Згодом у науковий обіг увійшов термін «колоронім», який вперше був використаний в дисертаційних роботах О. Аркуша, С. Л. Кирянова, Г. Г. Соколова. Лінгвісти досліджували проблеми вербалізації колоронімів на матеріалі літературних творів.

У *підрозділі 1.3. «Типологічні особливості колірної лексики»* описано методологічні принципи поділу колірної лексики та проаналізовано проблемні питання класифікації колоронімів.

Колороніми є досить специфічними лексичними одиницями. Вони мають низку особливостей, що вирізняють їх з корпусу інших мовних компонентів. У результаті саме це спричинило появу багатьох підходів до класифікації колірної лексики. Серед них слід зазначити розподіл колоронімів *за принципом семантичної структури* - А. А. Брагіна (основні (абсолютні) та відтінкові); *за принципом структурних та словотвірних особливостей* - І. В. Макеєнко (складні слова та слова що мають двоскладний характер); *за контекстуальними відношеннями у тексті* - В. А. Москович (відсутність/наявність внутрішньої форми, простий/складний характер кореня, взаємозв'язок контекстуального слова з колоронімом); *за принципом польового дослідження* - В. І. Іваровська (вмотивованість– невмотивованість).

Питання вивчення колоронімів на сучасному етапі розвитку лінгвістики стає актуальним та спричинює появу нових напрямків дослідження в мовознавстві. Теоретична база кольоропозначень акцентує увагу на закріпленні традиційної семантики використання колірної лексики індивідами. Спроба проаналізувати колороніми є однією з головних задач, яку перед собою ставить значна кількість лінгвістів, оскільки відтінкова лексика не є загально визнаною поняттєвою категорією і тому потребує чіткої теоретичної бази вивчення.

У *підрозділі 1.4. Підходи до вивчення колоронімів у лінгвістиці* було проаналізовано найпопулярніші підходи до дослідження колоронімів та обґрунтовано теоретичні засади їх становлення.

Існують різноманітні підходи до вивчення колоронімів, серед яких найбільш цікавим та актуальними є: *лінгвокультурологічний підхід* (А. Вежбицкая, Ш. К. Жаркинбекова, Ю. Д. Апресян), *історичний підхід* (Е. М. Ісерліна, С. Н. Міщенко, Н. Д. Бахилина), *лексико-семантичний підхід* (В. М. Іваровська, І. В. Макеєнко) *граматичний підхід* (З. П. Даунене, А. А. Кайбіяйнен), *когнітивний підхід* (А. Вежбитська, Е. В. Рахіліна), *порівняльний підхід* (В. Г. Кульпініна, І. В. Макеєнко, Т. Ю. Світлична). В основі дослідження колірної лексики в лінгвістиці лежить особистісний та

індивідуальний процес сприйняття відтінкових ознак. Це обумовлено постійним розвитком мови та еволюційними процесами людської думки.

У *підрозділі 1.5. Жанр «хоррор»: його особливості та специфіка* проаналізовано основні жанрові характеристики «страшних» романів та розглянуто проблему становлення «хоррору» як літературного явища.

Науковці Д. Стрінаті, М. С. Парфьонов, О. В. Разумовська та Дж. А. Куддон розглядають «хоррор» як один із *підвидів фантастики*, що містить в собі елементи психологічного впливу на читачів. Особливістю страшних романів є те, що вони націлені на виклик емоцій дискомфорту та тривоги.

Як зазначають О. Є. Артем'єва та Ю. А. Кравчук, «хоррор» має свої *відмінні риси*, які виокремлюють його серед інших літературних спрямувань. Однією з найважливіших рис жанру «хоррор» є використання специфічної страхітливої лексики, яка спрямована на те, щоб викликати у читача відчуття страху (лексичні повтори, марковані одиниці, звуконаслідування, колірні прикметники).

Основним конфліктом «хоррору» є зіткнення раціонального, морального, ірраціонального та аморального початків. Це відбувається в межах однієї особистості у вигляді боротьби між реальним та вигаданим.

Колороніми як складова частина літературних творів беруть активну участь в процесі авторської репрезентації контекстів. Наявність у романах таких лінгвістичних компонентів обумовлено індивідуальними факторами уподобання таких мовних одиниць.

Другий розділ роботи «Авторська репрезентація колоронімів у жанрі «хоррор» складається з двох підрозділів. У *підрозділі 2.1. Специфіка вербалізації колоронімів у творчості Стівена Кінга (на матеріалі романів «IT», «Misery», «Carrie», «Sleeping Beauties»)* проводиться дослідження колірної лексики на матеріалі романів Стівена Кінга. Було досліджено специфічні особливості семантики колоронімів та їх структуру.

Семантика колоронімів у романах Стівена Кінга має широку поняттєву палітру, за допомогою якої твори набувають індивідуально-авторської унікальності. Здебільшого відтінкова лексика використовується письменником з негативною семантикою, а саме: **зображення містичних істот, хвороби, фізичних вад, страшної природі та нестабільного психічного стану.**

Найпопулярнішими у романах Стівена Кінга є абсолютні ахроматичні колороніми – «white» (450 одиниць) та «black» (600 одиниць), що обумовлено жанровою специфікою. Ахроматичні колороніми використовуються з **негативною конотацією** для того, щоб зробити якомога страшніший контекст. Наприклад, *black woods, white face, black mind* та інші.

Схожій негативній семантики набувають й хроматичні колороніми з відтінком червоного (350 одиниць) та жовтого кольору (150 одиниць). Зазначені кольори використовуються автором для **опису кривавих тіл, демонічних істот,**

палаючого сонця та хворобливого стану: *evil red eyes, red sunset, yellow teeth* та ін.

Хроматині колороніми зеленого (221 одиниця) та синього кольору (232 одиниці) переважно мають позитивну семантику. Стівен Кінг використовує такі кольори у стереотипному семантичному значенні для **зображення неба, природи, свіжості та родючості:** *green forest, clear blue sky, fresh green face* та ін.

Цікавою є семантична репрезентація периферійних (лексеми, що входять до складу семантичних груп з домінантним кольоропозначенням) колоронімів, які використовуються автором досить часто. Колірна периферійна лексика з відтінком червоного, чорного та білого кольору застосовується в якості допоміжних кольоропозначень у творах. Такі лексеми мають негативну конотацію та використовуються письменником для **зображення страхітливої атмосфери.** Наприклад, *dark eyes, murky water, dusky sunset, bloody instrument of torture, bloody eyes* та ін.

Аналіз структури колоронімів показав, що письменник дотримується трьох основних засобів словотвору: **афіксація, словоскладання та метод конверсії.** Найбільшу кількість становлять слова утворені засобом словоскладання (40 %), афіксальним засобом (35 %), методом конверсії (25 %).

У підрозділі 2.2 **Специфіка вербалізації колоронімів у творчості Діна Кунца (на матеріалі романів «Intensity», «Life Expectancy», «Odd Thomas», «Phantoms»)** здійснюється комплексний аналіз колоронімів у творчості Діна Кунца. Нами було проаналізовано особливості їх семантики та структури.

Найбільший пласт колірної лексики в романах американського письменника становлять хроматичні колороніми. Окреме місце серед них займає колоронім – «*red*» (900 одиниць), який є найчастотнішим у романах Діна Кунца. Особливою рисою проаналізованих творів є те, що автор намагається **викликати страх** у людей за допомогою кривавої атмосфери, яку він описує за допомогою лексеми червоного кольору, наприклад: *red body and hands, red sunset, red face.*

Домінантні хроматичні кольоропозначення з відтінком зеленого (150 контекстів) та синього кольору (120 контекстів) також використовуються письменником у негативному тлумаченні. Здебільшого зазначені кольори характеризують **темну/похмуру атмосферу природи та неба,** наприклад: *changed into hospital greens, hard blue sky.*

Ахроматичні колороніми мають схожу негативну семантику. Чорний колір (360 випадків) позначає щось **секретне, нелегальне:** *backs of her eyes, blackness from the hall doorway.* Варто зазначити, що в контекстах часто зустрічається ототожнення чорного відтінку з **високим смаком, шиком та аристократизмом:** *black leather boots, his blackraincoat.* Колороніми білого відтінку (250 випадків) використовуються для зображення **поганого здоров'я,**

вікових ознаки людини: *his white hair, face went white with pain, whites of her eyes.*

Периферійні колороніми (лексеми, що входять до складу семантичних груп з домінантним кольоропозначенням) є досить популярними у романах та використовуються для опису **хворобливості, важкого душевного стану, страшної атмосфери, відчуття гніву, ознаки депресивного стану:** *dark with ruby face, apocalyptic crimson light, turn a face to bloody slush.*

Аналіз структури колоронімів показав, що письменник Дін Кунц дотримується трьох основних засобів словотвору: **афіксації, словоскладання та методу конверсії.** Найбільшу кількість становлять слова, утворені методом конверсії – 42 %, афіксальним засобом – 32 %, методом словоскладання – 28 %.

ВИСНОВКИ

У висновках до магістерської роботи узагальнено та підсумовано основні результати проведеного дослідження. У роботі подано теоретичне узагальнення та вирішення наукової проблеми семантизації колірної лексики у жанрі «хоррор» та специфіки їх структури. Отримані результати є підґрунтям викладених нижче висновків.

Колороніми є однією з провідних категорій лінгвістичного дослідження. Широка теоретична база аналізу лексем з відтінковими ознаками обумовлена психологічними, культурологічними та індивідуально-мислинськими чинниками окремого індивіда.

Дослідження кольору як мовознавчого феномену призвело до появи різноманітних класифікацій. Українські та російські дослідники одними з перших спробували проаналізувати провідні проблемні питання становлення відтінкової лексики в лінгвістиці. Відповідно до цього колороніми виступають одним із ключових компонентів мови, а отже, і літературних творів.

В результаті лексико-семантичного аналізу на матеріалі романів жанру «хоррор» нами було виявлено широку відтінкову базу, що містить основні колороніми англійської мови. За кількісним аналізом романи Стівена Кінга нараховують понад 3000 тисячі випадків вживання колоронімів, із яких найчастотнішими виявились прості прикметникові лексеми – *black* (25%), *white* (21%), *red* (15%), *blue* (10%), *green* (9%), *yellow* (8%), *brown* (7%), *purple* (4%), *orange* (2%). У свою чергу, романи Діна Кунца містять понад 2000 тисячі випадків вживання колоронімів та характеризуються такими лексичними домінантами – *red* (48%), *black* (15%), *white* (17%), *green* (5%), *blue* (4%), *brown*, (3,5%), *yellow* (3%), *purple* (2,5%), *orange* (2%).

У романах Стівена Кінга найчастіше зустрічаються абсолютні ахроматичні колороніми – «*white*» (450 разів) та «*black*» (600 разів). Це дозволяє говорити про те, що в загальному відтінковому тоні присутня витриманість в колірній контекстуальній палітрі. Ахроматична лексика здебільшого використовується

автором для створення *трагічного, страшного та емоційно-гнітючого контексту*.

У творах Діна Кунца, ахроматичні колороніми набувають схожої семантики. Письменник використовує такі лексичні одиниці для зображення *нестабільного психологічного стану, хворобливого відчуття та містичного оточення*. Разом з цим, у деяких творах ми можемо прослідкувати позитивну семантику колороніму «white». Здебільшого білий колір виступає в «стереотипному» розуміння чистих думок та добрих намірів.

Важливо зазначити, що колоронім «black» обидва письменника використовують для опису *класичного та модного одягу людей*. Це акцентує увагу читачів на *конкретному періоді життя* американців та уподобання людиною окремого кольору. Крім цього, лексема з чорним відтінком використовується в значенні приналежності людини до конкретної раси. Письменники підіймають тему *дискримінації людей за кольором шкіри*, використовуючи колороніми «white» та «black».

Найбільший пласт колірної лексики в романах американських письменників становлять хроматичні колороніми. Окреме місце серед них займає колоронім – «red». Особливою рисою проаналізованих романів Діна Кунца є те, що автор намагається *викликати страх* у людей за допомогою створення кривавої атмосфери, яку він описує за допомогою лексеми червоного кольору (900 контекстів). Тоді як Стівен Кінг здебільшого використовує такий відтінок для опису *психологічного стану* головних героїв, а саме почуття *гніву, сорому та страху*.

Схожої негативної семантики набуває колоронім – «yellow». Письменники дотримуються однієї семантики щодо використання жовтого відтінку як ознаки *хворобливого та передсмертного стану людини*.

Стівен Кінг та Дін Кунц використовують хроматичні колороніми і з позитивною семантикою, так наприклад, домінантні колороніми «green» та «blue» здебільшого застосовуються для *опису родючої природи, чистого неба та світлого оточення головних персонажів*.

Домінантні колороніми, такі як «purple», «brown» та «orange» здебільшого виконують функцію допоміжних відтінкових лексем, які, у свою чергу, розбавляють темний світ жанру «хоррор».

Досить специфічну семантичну репрезентацію мають периферійні лексеми, що входять до складу домінантних кольоропозначень. Найбільш цікавими, на нашу думку, є кольоропозначення білого, чорного, червоного кольорів, адже вони нараховують найбільшу кількість периферійних одиниць в романах письменників.

Семантика таких кольоропозначень в романах С. Кінга та Д. Кунца переважно є схожою та відзначається *негативною ознакою*, а саме: *смерті, болю, фізичних травм, страшних істот, кривавого знаряддя вбивства та психічних розладів*.

Стосовно периферійних лексем, слід зазначити, що вони мають низку відмінних рис у семантичній репрезентації письменниками. Стівен Кінг надає перевагу простим колоронімам в їхньому первинному значенні, наприклад: *опис одягу, фізичного стану, зображення природи та деталей інтер'єру*. У той час, як Дін Кунц застосовує периферійні лексеми в переносному значенні *смерті, містики, способу вбивства, опису гнітючого оточення, що викликає страх та депресію* (*funeral mood, milky face, dark anger, slate face, pure mind*).

В ході семантичного аналізу колірної лексики в романах Стівена Кінга та Діна Кунца було встановлено, що відтінкові слова водночас використовуються в «стереотипному» значенні (білий – добро, чистота; чорний – зло, печаль, траур) та в індивідуально-авторському (білий – нестабільний психологічний стан, смуток, розчарування; чорний – колір стилю/шику), яке ми можемо прослідкувати в певних контекстах. За допомогою такої колірної палітри, письменники створюють яскраві символи та образи, без яких неможливо в повній мірі зрозуміти авторський задум.

В цілому на семантичному рівні письменники мають багато схожих рис. Це обумовлено, по-перше, специфікою жанру, по-друге, схожою кольоровою картиною світу, що формується під впливом одного етнолінгвістичного мовного середовища.

Аналіз структури колоронімів показав, що письменники дотримуються трьох основних засобів словотвору: *афіксації, словоскладання та методу конверсії*. Найбільшу кількість становлять слова, утворені засобом словоскладання (54 %) – *black-red* (чорно-червоний), *black-green* (чорно-зелений), *black-blue* (чорно-синій), *black-yellow* (чорно-жовтий), *dark-green* (темно-зелений), *dark-blue* (темно-синій); афіксальний засобом (24 %) – суфікс *-ly* у випадку зі словом *tar* (дьоготь) – *tarly* (дьогтьовий) та постфікс *-y* *soot* (сажа) – *sooty* (сажевий), *smoke* (дим) – *smoky* (димчастий); методом конверсії (22 %) – *funeral* (траурний) – *funeral mood, grave* (гробовий) – *grave anger, slate* (грифельний) – *slat face*.

Проведений зіставний аналіз колоронімів дав можливість виділити спільні та відмінні риси, які необхідно брати до уваги не тільки в декодуванні окремих лексем та контекстів, в яких вони функціонують, а й при інтерпретації романів у жанрі «хорор» та подекуди, навіть, в дослідженні американської мовної картини світу загалом.

Представлені результати дослідження колірної лексики як літературного феномену в жанрі «хоррор» є початковою ланкою вивчення структурних, семантичних та функціональних особливостей колоронімів у прозових творах. Перспективою подальшого дослідження відтінкової лексики є аналіз колоронімів письменників інших жанрів з точки зору теорії лексико-семантичного поля, а також категорії «кольору» як концепту.

АНОТАЦІЯ

Федас О. М. Специфіка вербалізації колоронімів у жанрі «хоррор» на матеріалі романів Стівена Кінга та Діна Кунца. – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття ступеня магістра філології за спеціальністю 035-Філологія 035.04 Германські мови та літератури (переклад включно) - англійська. – Чорноморський національний університет імені Петра Могили, Миколаїв, 2020.

Магістерське дослідження присвячене вивченню колоронімів у жанрі «хоррор». В роботі розглянуто «хоррор» як літературний жанр та кольоропозначення як один з його компонентів. Вперше було досліджено колороніми в жанрі «хоррор» у порівняльному аспекті на матеріалі романів двох письменників. В результаті лексико-семантичного аналізу на матеріалі романів Діна Кунца та Стівена Кінга у жанрі «хоррор» нами було виявлено широку відтінкову базу, що містить основні колороніми англійської мови.

Ключові слова: колороніми (назви кольору), кольоропозначення, «хоррор», семантика, конверсія, засіб словоскладання, конотація.

АННОТАЦІЯ

Федас Е. Н. Специфика вербализации колоронимов в жанре «хоррор» (на материале романов Стивена Кинга и Дина Кунца). - На правах рукописи.

Магистерская работа на соискание степени магистра филологии по специальности 035-Филология 035.04 Германские языки и литературы (перевод включительно) - английский. - Черноморский национальный университет имени Петра Могилы, Николаев, 2020.

Магистерское исследование посвящено изучению колоронимов в жанре «хоррор». В работе был рассмотрен «хоррор» как литературный жанр и цветоименования как один из главных его языковых компонентов. Впервые были исследованы колоронимы в жанре «хоррор» в сравнительном аспекте на материале романов двух писателей. В результате лексико-семантического анализа на материале романов Стивена Кинга и Дина Кунца в жанре «хоррор» нами выявлена широкая оттеночная база, содержащая основные колоронимы английского языка.

Ключевые слова: колоронимы (названия цвета), цветообозначения, «хоррор», семантика, конверсия, способ словообразования, коннотация.

SUMMARY

Fedas O. M. Peculiarities of Verbalization of Coloronyms in Horror Genre (in the Novels by Stephen King and Dean Kontz). – Manuscript.

The thesis for the Masters Degree in Philology, specialty 035 – Philology 035.04 – German languages and literature (translation included) - English . – Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2020.

The research paper is devoted to the study of coloronyms in the genre of "horror". "Horror" was studied in the work as a literary genre and color names as one of its main linguistic components. For the first time, coloronyms in the genre of horror were investigated in a comparative aspect based on the material of the novels of two writers. As a result of the lexico-semantic analysis based on the material of the novels of Stephen King and Dean Kunz in the horror genre we revealed a wide tint base containing the main colorants of the English language.

Keywords: coloronyms (color names), color designations, "horror", semantics, conversion, word formation, connotation.